

POMAGRAN (7) *sb m*

pomagan (7), [**pomogran**].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w pomagranat); *pierwsze a jasne*; [-an-, -ån-].

pl N pomagrąny (6). ◇ G pomagrån(o)w (1) [cf też POMAGRANOW]. ◇ [L pomagrånách.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

bot. Owoc drzewa *Punica granatum* L. (Rost); *granat*, drzewo z rodziny różowatych (*Rosaceae*); *malum granatum* Vulg (7) : Pomagraný niedopuľzczań pokarmowi kazić fie j prochnieć w żoľadku. *FalZioľ* III 23a, III 22d, 23a; [Pomogrånow takież y Fig nábráli *Leop Num* 13/24 (Linde)].

Wyrażenia: »pomagan kwaśny« [szyk 1:1] (2): PÓmagraný fą dwoiakie flodkie y kwalne *FalZioľ* III 22d, III 23a.

»pomagan słodki« [szyk 2:1] (3): flodkie pomagraný zagrzewaią żoľadek/ á przeto ci ludzie ktorzi gorączki cierpią niemaią gich iadać *FalZioľ* III 22d, III 22d, 23a.

[*Szereg*: »malogranat albo pomagan«: (*nagł*) O Malogrånatach álbo Pomágranach. (-) MAlogrånaty álbo Pomágrany z łáciińkiewy rzeczy rzeczone fą iákoby źiárnífte iábłká/ [...] ktore też zowią drudzy *Mala punica*/ od kráiny z ktorey naprzod poźły *Cresc* 1571 423 (Linde).]

Synonimy: »granatowe jabłko«, *granatum*, »granowite jabłko«, *malogranat*, »ziarniste jabłko«.

Cf **POMAGRANAT**

ALKa